Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (десети състав)

29 юли 2019 година*

„Обжалване — Дъмпинг — Налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на определени продукти с произход от Китай — Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1429 — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 2, параграф 7, буква а) — Нормална стойност — Определяне на основата на цената в трета страна с пазарна икономика — Избор на подходяща трета страна — Трета страна с пазарна икономика, обект на същото разследване — Корекции“

По дело C-436/18 P,

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 2 юли 2018 г.,

Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd, установено в Тайюен (Китай), представлявано от E. Vermulst и J. Cornelis, advocaten,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, за която се явяват J.-F. Brakeland и A. Demeneix, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

Eurofer, **Association Européenne de l’Acier, ASBL**, установена в Люксембург (Люксембург), за която се явяват J. Killick, barrister, G. Forwood и C. van Haute, адвокати,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (десети състав),

състоящ се от: C. Lycourgos (докладчик), председател на състава, E. Juhász и M. Ilešič, съдии,

генерален адвокат: Y. Bot,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

* Език на производството: английски.

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd иска отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 23 април 2018 г., Shanxi Taigang Stainless Steel/Комисия (T-675/15, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2018:209), с което Общият съд отхвърля искането му за частична отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1429 на Комисията от 26 август 2015 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на студеновалцувани плоски продукти от неръждаеми стомани с произход от Китайската народна република и Тайван (ОВ L 224, 2015 г., стр. 10, наричан по-нататък „оспореният регламент“).

Правна уредба

2 Член 2, озаглавен „Определяне на дъмпинг“ от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51 и поправка в ОВ L 7, 2010 г., стр. 22, наричан по-нататък „Основният регламент“), предвижда в параграфи 7 и 10:

„7.

а) В случай на внос от страни без пазарна икономика нормалната стойност се определя на основата на цената или изградената стойност в трета страна с пазарна икономика или цената от такава трета страна към други страни, включително Общността, или ако това не е възможно, на всяка друга разумна основа, включително и цената, действително платена или платима в Общността за сходни продукти, подходящо коригирана, ако е необходимо, за да се включи разумен марж на печалба.

Избира се подходяща трета страна с пазарна икономика по неподлежащ на съмнение начин, като се взема предвид всяка надеждна информация, предоставена в момента на избора. Вземат се предвид и времевите ограничения; когато е уместно, се използва трета страна с пазарна икономика, обект на същото разследване.

[…]

б) В антидъмпингови разследвания, които се отнасят до внос от […] всяка страна с непазарна икономика, която е член на [Световната търговска организация (СТО)] към датата на откриване на разследването, нормална стойност се определя в съответствие с параграфи от 1 до 6, ако е показано, въз основа на надлежно мотивирани искания от един или повече производители, които са обект на разследване и в съответствие с критериите и процедурите, посочени в буква в), че преобладават условия на пазарна икономика за този производител или производители по отношение на производството и търговията на съответния сходен продукт. Когато случаят не е такъв, ще се прилагат правилата, описани в буква а).

[…]

10. Извършва се обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност. Това сравнение се прави на едно и също ниво на търговия, по отношение на продажби, колкото е възможно по-близки по време и като се вземат под внимание други разлики, които засягат сравнимостта на [цените]. Когато нормалната стойност и експортната цена не са определени на

сравнима основа, се държи сметка — за всеки конкретен случай съобразно особеностите му — под формата на корекции за разлики в онези фактори, за които се твърди и е установено, че засягат цените и тяхната сравнимост. […]“.

Обстоятелства, предхождащи спора

3 Жалбоподателят е дружество, установено в Китай, което основно извършва дейност на пазара за производство и разпространение на продукти от стомана, по-специално студеновалцувани плоски продукти от неръждаеми стомани.

4 След подадена на 13 май 2014 г. жалба от Eurofer, Association européenne de l’acier, ASBL (наричана по-нататък „Eurofer“), на 26 юни 2014 г. Европейската комисия публикува Известие за започване на антидъмпингова процедура по отношение на вноса на студеновалцувани плоски продукти от неръждаеми стомани с произход от Китайската народна република и Тайван (ОВ C 196, 2014 г., стр. 9).

5 Разследването на дъмпинга и вредата за промишлеността на Европейския съюз обхваща периода от 1 януари до 31 декември 2013 г. Проучването на тенденциите, които са от значение за оценката на вредата, обхваща периода от 1 януари 2010 г. до 31 декември 2013 г.

6 За определянето на дъмпинга и наличието на вреда Известието за започване предвижда изготвянето на извадка от производители износители от Китай, Тайван и от производители от Съюза. Жалбоподателят е избран да бъде включен в изготвената при разследването извадка, в която фигурират четирима производители износители от Китай.

7 В известието за започване Комисията уведомява заинтересованите страни, че предвижда да използва Съединените щати като подходяща трета държава с пазарна икономика (наричана по-нататък „държавата аналог“) по смисъла на член 2, параграф 7, буква а) от Основния регламент. Комисията кани заинтересованите страни да представят становищата си по този въпрос и посочва, че според информацията, с която разполага, другите държави с пазарна икономика, които би могло да бъдат взети предвид при избора на държава аналог, са Република Индия, Южноафриканската република, Република Корея и Тайван.

8 Жалбоподателят не прави искане да му се предостави третиране като дружество, работещо в условията на пазарна икономика (наричан по-нататък „ТДПИ“), съгласно член 2, параграф 7, буква б) от Основния регламент. На 6 юли 2014 г. представя становището си относно избора на държава аналог, като счита, че Съединените щати са неподходящ избор, и предлага да се запази Тайван. На 13 февруари 2015 г. по негово искане е изслушан от Комисията.

9 На 24 март 2015 г. тази институция приема Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/501 за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на студеновалцувани плоски продукти от неръждаеми стомани с произход от Китайската народна република и Тайван (ОВ L 79, 2015 г., стр. 23). Този регламент въвежда временно антидъмпингово мито в размер на 24,3 % върху износа на тези продукти от жалбоподателя за Съюза за срок от шест месеца, считано от 26 март 2015 г.

10 След размяна на редица становища с жалбоподателя, по време на която жалбоподателят повтаря възраженията си относно избора на Съединените щати, а не на Тайван, като държава аналог, на 26 август 2015 г. Комисията приема спорния регламент, с който изменя Регламент за изпълнение 2015/501 и налага антидъмпингово мито в размер на 24,4 % върху вноса в Съюза на посочените продукти, произвеждани от жалбоподателя.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

11 С жалба, постъпила в секретариата на Общия съд на 20 ноември 2015 г., жалбоподателят иска частична отмяна на спорния регламент.

12 С определение от 19 юли 2016 г. председателят на първи състав на Общия съд допуска встъпването на Eurofer в подкрепа на исканията на Комисията.

13 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три основания. С първото си основание, подразделено на две части, а именно нарушение на член 2, параграф 7, буква а) от Основния регламент, жалбоподателят по същество твърди, че Комисията е нарушила тази разпоредба, като е избрала Съединените щати като държава аналог, вместо да избере Тайван, и при условията на евентуалност, че при формирането на нормалната стойност съгласно тази разпоредба Комисията не е направила необходимите корекции за разликите, свързани с производствения процес и достъпа до суровини. С второто си основание жалбоподателят поддържа, че Комисията е нарушила член 2, параграф 10 от този регламент, като е отказала да извърши необходимите корекции на вътрешните транспортни разходи на един от производителите износители в Съединените щати. С третото основание, което се подразделя на две части, жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила член 3, параграфи 2, 6 и 7 от посочения регламент, от една страна, по отношение на оценката на причинно-следствената връзка между вноса от Китай и Тайван и въздействието му върху промишлеността на Съюза, и от друга страна, приемайки, че вредата, причинена на тази промишленост, е в резултат от този внос.

14 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля всяко от тези основания и поради това и жалбата като цяло.

Искания на страните пред Съда

15 Жалбоподателят иска от Съда като главно искане:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да отмени оспорвания регламент, доколкото този регламент го засяга, и

– да осъди Комисията да заплати разноските, направени в настоящото производство по обжалване и в първоинстанционното производство.

16 При условията на евентуалност жалбоподателят иска от Съда да върне делото на Общия съд и да не се произнася по съдебните разноски.

17 Комисията и Eurofer искат от Съда да отхвърли жалбата и да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По жалбата

18 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две основания, а именно неправилно тълкуване на член 2, параграф 7, буква а) от Основния регламент.

По първото основание

Доводи на страните

19 С първото си основание жалбоподателят твърди, че в точки 34—37 от обжалваното съдебно решение Общият съд тълкува неправилно член 2, параграф 7, буква а), втора алинея, второ изречение от Основния регламент по отношение на избора на държава аналог.

20 В подкрепа на това основание жалбоподателят твърди, че както ясно произтича от текста на тази разпоредба, която предвижда, че „когато е уместно, се използва трета страна с пазарна икономика, обект на същото разследване“, Комисията е длъжна да избере като държава аналог държава, която е обект на същото антидъмпингово разследване, когато съществува такава държава, като единственото въведено чрез израза „когато е уместно“ изключение е, когато тази държава не е подходяща. В последния случай Комисията следвало да установи, че тази държава не е подходяща и да обясни причините за това. От друга страна, от посочената разпоредба не следвало, че за да бъде избрана за държава аналог, държавата, обект на същото разследване, трябвало непременно да бъде „най-подходящата“ държава, когато са възможни други решения.

21 Въпреки това Общият съд приемал такова тълкуване, като в точка 37 от обжалваното съдебно решение заключава, че Комисията е направила сравнителен анализ между Съединените щати и Тайван, за да определи най-подходящата държава аналог на тези две държави, макар че Тайван е обект на същото разследване като Китайската народна република, за разлика от Съединените щати.

22 Като се има предвид по същество че когато са възможни други решения, се избира трета страна с пазарна икономика, обект на същото разследване, ако тя е най-подходящата държава, Общият съд, от една страна, включил в член 2, параграф 7, буква а), втора алинея, второ изречение от Основния регламент допълнително условие, което не се съдържа в текста на разпоредбата, което било недопустимо от правна гледна точка, както е видно от доклада на Апелативния орган на Световната търговска организация (СТО) от 6 октомври 2016 г., по спора „Европейски съюз — антидъмпингови мерки по отношение на биодизела от Аржентина“ (WT/DS473/AB/R, т. 6.30). От друга страна, приетото от Общия съд тълкуване би обезсмислило тази разпоредба, тъй като лишава от предмет предвиденото в него правно задължение, което се състои в това да се използва, когато е уместно, държава, обект на същото разследване. Всъщност задължението да се използва най-подходящата държава аналог вече произтичало от първото изречение на член 2, параграф 7, буква а), втора алинея от Основния регламент, така че не можело да се счита, че второто изречение от същата алинея просто повтаря същото задължение.

23 Освен това жалбоподателят поддържа, че решения от 22 октомври 1991 г., Nölle (C-16/90, EU:C:1991:402), от 22 март 2012 г., GLS (C-338/10, EU:C:2012:158, т. 29), и от 10 септември 2015 г. Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:573), цитирани в точки 30—33 от обжалваното съдебно решение, се отнасят до случаи, в които няма държава с пазарна икономика, обект на същото разследване. Следователно тези решения били от значение само за тълкуването на член 2, параграф 7, буква а), втора алинея, първо изречение от Основния регламент, който урежда избора на държава аналог при липса на държава с пазарна икономика, обект на същото разследване, а не за да се тълкува второто изречение от същата алинея.

24 На последно място, жалбоподателят по същество твърди, че противно на приетото от Общия съд в точка 37 от обжалваното съдебно решение, няма опасност спазването на задължението да се избере държава, обект на същото разследване, като държава аналог, да доведе до нарушаване на наложеното на институциите на Съюза задължение да се опитат да намерят държава аналог, където цената на подобен продукт е образувана при обстоятелства, възможно най-сравними с тези в страната износител. Всъщност съгласно член 2, параграф 7, буква а), втора алинея, второ

изречение от Основния регламент, и по-специално при използването на израза „когато е уместно“, не можело трета държава, обект на същото разследване, да се използва като държава аналог, ако това не е подходящо, какъвто би бил случаят, ако цените не са били образувани при обстоятелства, възможно най-сравними с тези в страната износител.

25 Що се отнася до последиците от грешките при прилагане на правото, за които се твърди, че Общият съд е допуснал, жалбоподателят по същество поддържа, че фактите са достатъчно ясни, за да може Съдът сам да постанови окончателно решение по делото. Всъщност не се оспорва, че в настоящия случай има държава с пазарна икономика, обект на същото разследване, а именно Тайван. В нито един момент обаче Комисията не твърдяла, че тази държава не е подходяща. Единствено твърдяла, че Съединените щати са по-подходящ избор. Поради това Комисията била правно задължена да използва Тайван като държава аналог и неспазването на това задължение следвало да доведе до отмяна на оспорвания регламент.

26 Комисията твърди, че първото основание трябва да се отхвърли като неоснователно или при всички случаи като неотносимо. Eurofer, която се съмнява в допустимостта на това основание, доколкото съответства на оплакване, което не се съдържа в жалбата пред първата инстанция, а се изтъква едва на стадия на писмената реплика пред Общия съд, също счита, че посоченото основание при всички случаи трябва да бъде отхвърлено като неотносимо и неоснователно.

Съображения на Съда

27 Без да е необходимо произнасяне по допустимостта на първото основание, при всяко положение то трябва да се отхвърли по същество.

28 За тази цел следва да се припомни, че съгласно член 2, параграф 7, буква а), първа алинея от Основния регламент, когато се осъществява внос от страна с непазарна икономика, нормалната стойност по принцип се определя на основата на цената или изградената стойност в трета страна с пазарна икономика, чрез дерогиране на правилата, установени в член 2, параграфи 1—6 от същия регламент, т.е. съгласно метода на аналогичната страна (решения от 10 септември 2015 г., Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, т. 48 и от 28 февруари 2018 г., Комисия/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, т. 64). Член 2, параграф 7, буква а), втора алинея от посочения регламент предвижда, че държавата аналог се избира по неподлежащ на съмнение начин, като се взема предвид всяка надеждна информация, предоставена в момента на избора, и във второто си изречение, че когато е уместно, се използва трета страна с пазарна икономика, обект на същото разследване.

29 Доводите, изтъкнати от жалбоподателя в подкрепа на първото основание, се основават на изолирано тълкуване на член 2, параграф 7, буква а), втора алинея, второ изречение. Както по същество поддържа и Комисията, второто изречение трябва да се тълкува с оглед на първото изречение от същата алинея съгласно даденото ѝ в практиката на Съда тълкуване, тъй като първото изречение, противно на това, което, изглежда, твърди жалбоподателят, е релевантно включително и в хипотезата, в която държава с пазарна икономика е обект на същото разследване.

30 В това отношение от посочената съдебна практика, от една страна, следва, че изборът на държава аналог попада в обхвата на широката свобода на преценка, с която разполагат институциите на Съюза в областта на общата търговска политика поради сложността на икономическите и политическите положения, които трябва да разглеждат (вж. в този смисъл решения от 22 октомври 1991 г., Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, т. 11, от 29 май 1997 г., Rotexchemie, C-26/96, EU:C:1997:261, т. 10 и от 10 септември 2015 г., Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, т. 44).

31 От друга страна, тъй като от тази съдебна практика следва, че държавата аналог следва да бъде избрана по неподлежащ на съмнение начин, като се вземе предвид цялата надеждна информация, предоставена в момента на избора, съдилищата на Съюза следва да се уверят, че компетентните институции на Съюза не са пропуснали да вземат предвид съществени обстоятелства, за да установят дали избраната държава е подходяща и материалите по преписката са разгледани с цялата дължима грижа, за да може да се приеме, че нормалната стойност на съответния продукт е била определена по подходящ начин и без преценката да буди съмнение. За тази цел институциите на Съюза следва да се опитат да намерят, като държат сметка за съществуващите алтернативи, трета страна, където цената на подобен продукт е образувана при обстоятелства, възможно най-сравними с тези в страната износител, при условие че става въпрос за страна с пазарна икономика (вж. в този смисъл решения от 22 март 2012 г., GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, т. 21 и 22 и от 10 септември 2015 г., Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, т. 49 и 51).

32 Ето защо от член 2, параграф 7, буква а), втора алинея от Основния регламент следва, че когато е възможен избор на няколко държави с оглед на наличната надеждна информация, компетентната институция извършва сравнителен анализ на тези различни страни и избира тази от тях, в която цената на подобен продукт е образувана при обстоятелства възможно най-сравними с тези в страната износител. От тази гледна точка, противно на това, което по същество твърди жалбоподателят, второто изречение от същата алинея не изключва възможността тази институция да извърши подобен сравнителен анализ, включително когато държава с пазарна икономика е обект на същото разследване, и на тази основа да избере най-подходящата държава в рамките на правото на преценка, с което разполага съгласно припомнената в точка 31 от настоящото решение съдебна практика.

33 Следователно от член 2, параграф 7, буква а), втора алинея, второто изречение от Основния регламент следва, че когато държава с пазарна икономика е обект на същото разследване, компетентната институция трябва надлежно да го вземе предвид като възможен избор и да провери с дължимата грижа дали тази държава представлява подходящ избор. В настоящия случай обаче, макар жалбоподателят да твърди, че Комисията не приема Тайван за подходящ избор, той не оспорва факта, разгледан по същество от Общия съд в точки 34 и 35 от обжалваното съдебно решение, че в този случай Комисията е разгледала положението на тази държава като една от възможните алтернативи.

34 От гореизложеното следва, че както Общият съд правилно посочва в точка 37 от обжалваното съдебно решение и противно на твърдението на жалбоподателя, Комисията не е бил длъжна да запази Тайван като подходяща държава аналог единствено поради това че е била трета държава с пазарна икономика, обект на същото разследване като Китай, което би довело тази институция да бъде възпрепятствана да вземе предвид другите възможни варианти и да извърши сравнителен анализ между тази държава и другите варианти, сред които в случая фигурират Съединените щати, за да определи по-подходящата от двете държави. Всяко тълкуване в противен смисъл не взема под внимание не само свободата на преценка, с която разполага тази институция в избора на държавата аналог, но както правилно отбелязва Общият съд в точка 37 от обжалваното съдебно решение, и задължението на тази институция, припомнено в точка 32 от настоящото решение, да се опита да намери, вземайки предвид алтернативите, които възникват, трета държава с пазарна икономика, в която цената на подобен продукт е образувана при обстоятелства, възможно най-сравними с тези в страната износител.

35 Този извод се подкрепя от анализа на генезиса на Регламент (ЕО) № 3283/94 на Съвета от 22 декември 1994 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 349, 1994 г., стр. 1), който въведе в антидъмпинговите основни правила на ЕС давностния срок, предвиден в член 2, параграф 7, буква а), втора алинея, второ изречение от Основния регламент. Всъщност в обяснителния меморандум на предложението, представено от Комисията във връзка с приемането на Регламент № 3283/94 (COM(1994) 414

окончателен), във връзка с тази разпоредба, чиято окончателна формулировка, приета от законодателя на Съюза, е идентична с предложената от Комисията, се посочва, че за избора на държавата аналог може да се предпочете държава, обект на същото разследване, при условие че тя отговаря на критериите на разумна основа, което предполага липса на задължение за избор на тази държава.

36 Противно на твърдението на жалбоподателя, съдържащото се в точки 32—34 от настоящото решение тълкуване на член 2, параграф 7, буква а), втора алинея, второ изречение от Основния регламент не води нито до добавяне в това второ изречение на условие, което не е включено в него, нито до лишаването му от полезно действие, а се прави цялостно тълкуване на член 2, параграф 7, буква а), втора алинея от този регламент.

37 Следователно, доколкото Общият съд не е добавил никакво условие към член 2, параграф 7, буква а), втора алинея, второ изречение от Основния регламент, следва да се отхвърли и доводът на жалбоподателя, а именно че от доклада на Апелативния орган на Световната търговска организация (СТО) от 6 октомври 2016 г., по спора „Европейски съюз — антидъмпингови мерки по отношение на биодизела от Аржентина“ (WT/DS473/AB/R) относно тълкуването на член 2.2.1.1. от Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. (ГАТТ) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 103), което се съдържа в Приложение 1А от Споразумението за учредяване на СТО (ОВ L 336, 1994 г., стр. 3) следва, че не е правно допустимо да се добавя условие, което не се съдържа в текста на член 2, параграф 7, втора алинея, второ изречение от Основния регламент.

38 От посоченото по-горе следва, че първото основание трябва да се отхвърли по същество.

По второто основание

Доводи на страните

39 С второто си основание жалбоподателят твърди, че Общият съд тълкува неправилно член 2, параграф 7, буква а) от Основния регламент, като в точки 60—65 от обжалваното съдебно решение приема, че не могат да бъдат направени корекции за разликите в производствения процес и достъпа до суровини, установени в Китай при формирането на нормалната стойност съгласно тази разпоредба.

40 Разрешението, възприето от Общия съд в това решение, довело до изключване по принцип на възможността на производителите износители в държавите с непазарна икономика, които не отговарят на условията, за да се ползват от ТДПИ, да поискат корекции на нормалната стойност за тези разлики съгласно член 2, параграф 7, буква а) от Основния регламент, докато съгласно решения от 10 октомври 2012 г., Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener и Shanghai Prime Machinery/Съвет (T-170/09, непубликувано, EU:T:2012:531, т. 123), и от 29 април 2015 г., Changshu City Standard Parts Factory и Ningbo Jinding Fastener/Съвет (T-558/12 и T-559/12, непубликувано, EU:T:2015:237, т. 110), тези производители износители вече били лишени от възможността да искат коригиране на тези разлики въз основа на член 2, параграф 10 от този регламент.

41 Такова разрешение, което по същество би лишило производителите износители от правото да поискат корекции, би било в противоречие с член 2.4 от Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г., който съответства на член 2, параграф 10 от Основния регламент и предвижда задължение за обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност, както и да се направят корекции за разликите, които се отразяват на сравнимостта на цените. Всъщност в доклада си от 18 януари 2016 г. по

случая „Европейски общности — окончателни антидъмпингови мерки по отношение на някои скрепителни елементи от желязо или стомана от Китай“ (WT/DS 397/AB/RW, т. 5.207 и 5.215), Апелативният орган на СТО ясно посочва, че това задължение се прилага за всички антидъмпингови разследвания, включително когато нормалната стойност се определя въз основа на държава аналог.

42 Освен това, обратно на постановеното от Общия съд, фактът, че жалбоподателят не е подал искане да му се предостави ТДПИ, не бил от значение, за да се определи дали искането за корекция съгласно член 2, параграф 7, буква а) от Основния регламент е оправдано.

43 Освен това, макар в решение от 10 септември 2015 г., Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:573, т. 48), цитирано от Общия съд в точка 60 от обжалваното съдебно решение, Съдът да постановява, че член 2, параграф 7, буква а) от Основния регламент има за цел да избегне вземането под внимание на цените и разходите, прилагани в страните с непазарна икономика, доколкото в тях те не представляват параметър, произтичащ от нормалното действие на пазарните сили, той обаче не се произнася по въпроса дали е възможно да се направят корекции поради фактори, които са резултат от такива сили, като например разлики, дължащи се на естествено сравнително предимство. Такава възможност не можела да бъде отхвърлена и в решението от 29 април 2015 г., Changshu City Standard Factory и Ningbo Jinding Fastener/Съвет (T-558/12 и T-559/12, непубликувано, EU:T:2015:237, т. 110), цитирано в точка 61 от обжалваното съдебно решение.

44 Макар да не твърди, че следва да бъдат направени корекции, за да се неутрализират нарушенията, установени в държава с непазарна икономика, жалбоподателят все пак твърди, че това не изключва възможността за корекции по член 2, параграф 7, буква а) или член 2, параграф 10 от Основния регламент за разлики, които засягат сравнимостта на цените и са резултат от посочените сили, т.е. не са причинени от нарушения.

45 В това отношение в доклада си от 18 януари 2016 г. по случая „Европейски общности — окончателни антидъмпингови мерки по отношение на някои скрепителни елементи от желязо или стомана от Китай“ (WT/DS 397/AB/RW, т. 5.207 и 5.236), Апелативният орган на СТО уточнявал, че макар от разследващия орган да не се изисква да прави корекции за разликите между разходите на производителите в държавата износител без пазарна икономика и тези на производителя от държавата аналог, когато това би довело органът да въведе отново в нормалната стойност изопачените разходи на производителите в първата държава, този орган трябва все пак да определи дали исканата корекция би имала такъв ефект.

46 Като изключва по принцип възможността за извършване на корекции за разликите в достъпа до суровини и производствения процес, въпреки че е трябвало да провери дали приемането на такава корекция би довело до повторно въвеждане на изкривени разходи и/или дали другите условия за приемане на такава корекция са изпълнени, Общият съд нарушил член 2, параграф 7, буква а) от Основния регламент.

47 Комисията и Eurofer считат, че второто основание следва да бъде отхвърлено по същество, а според Eurofer — при всички случаи като неотносимо.

Съображения на Съда

48 С второто си основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като по принцип изключва възможността за коригиране на разликите в производствения процес и достъпа до суровини в Китай при формирането на нормалната стойност съгласно член 2, параграф 7, буква а) от Основния регламент.

49 В това отношение от изтъкнатите от жалбоподателя доводи по това основание по същество е видно, че той признава, както Общият съд е приел в точка 62 от обжалваното съдебно решение, че от Комисията не може да се изисква да прави корекции по отношение на факторите, повлияни от параметрите, които не са резултат от пазарните сили. Жалбоподателят обаче твърди, че трябва да е възможно да се правят корекции за разликите, които са резултат от такива сили, и по същество добавя, че Общият съд е трябвало да разгледа дали приемането на исканите корекции би довело до повторно въвеждане в нормалната стойност на изкривени разходи, т.е. дали тези корекции биха довели до повторно въвеждане в тази стойност на разходи, повлияни от параметри, които не произтичат от тези сили, което Общият съд не е направил.

50 В това отношение обаче следва да се отбележи, че за да заключи в точка 64 от обжалваното съдебно решение, че в настоящия случай, в контекста на формирането на нормалната стойност съгласно член 2, параграф 7, буква а) от Основния регламент, не може да се извършат корекции за разликите в производствения процес и достъпа до суровини, установени в Китай, в точка 63 от това решение Общият съд констатира, че тъй като към момента на настъпване на фактите Китай не може да се разглежда като страна с пазарна икономика и жалбоподателят не е подал искане да му се предостави ТДПИ, липсват данни, че снабдяването с никел или производственият процес на предприятие, работещо при условия, различни от тези на пазарна икономика, не са повлияни от параметри, които не са резултат от действащите на пазара сили.

51 Въпреки това, както посочва Eurofer, жалбоподателят, който по същество търси възможност за коригиране на фактори, които са резултат от силите на пазара, не оспорва изрично фактическата констатация на Общия съд, направена в точка 63 от обжалваното съдебно решение, че по същество не е видно, че исканите корекции се отнасят до такива фактори. Жалбоподателят не поддържа, a fortiori, че тази констатация е опорочена поради изопачаване.

52 Следователно, без да е необходимо да се произнася по основателността на всички доводи, изтъкнати от жалбоподателя по настоящото основание, доводите му трябва да бъдат отхвърлени като неотносими. Следователно второто основание трябва да бъде отхвърлено.

53 Ето защо жалбата трябва да се отхвърли изцяло.

По съдебните разноски

54 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.

55 Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

56 Тъй като Shanxi Taigang Stainless Steel е загубило делото и Комисията и Eurofer са направили искане то да бъде осъдено да заплати съдебните разноски, то следва да бъде осъдено да заплати разноските по настоящото производство по обжалване.

По изложените съображения Съдът (десети състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd да заплати съдебните разноски.

Подписи